

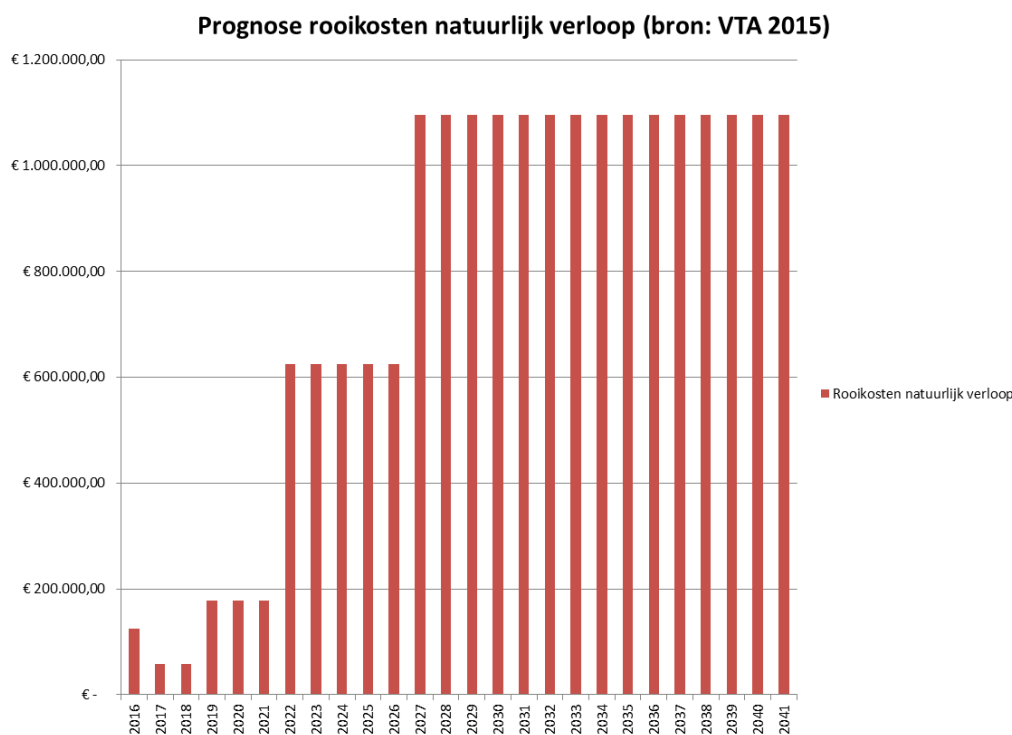
Bijlage bij raadsvoorstel 16RV041, nummer 16int00630 FAQ's bij Lange Termijn Bomenbeheerplan 2016 – 2041

In deze bijlage 16int00630 bij raadsvoorstel 16RAAD0021 geven wij achtergrondinformatie ten aanzien van overwegingen, argumentatie, kanttekeningen en andere relevante informatie bij het Lange Termijn Bomenbeheerplan.

Achtergronden financiële onderbouwing

Ten aanzien van financiën is het volgende verklarend en aanvullend op te merken. De **onderhoudskosten** voor een boom zijn uit het oogpunt van veiligheid onvermijdelijk en bedragen € 400,- per boom voor een periode van 70 jaar (de gemiddelde levensduur van een boom). Per jaar komt dat neer op € 200.000,- voor 35.000 bomen. Voor onderhoud is voldoende budget beschikbaar.

De **rooikosten** zijn eveneens onvermijdelijk en gebaseerd op de verwachte restlevensduur van de bomen, verdeeld in de categorieën dood, slecht (0-2 jaar), matig (2-5 jaar), redelijk (5-10 jaar), goed (10-25 jaar) en zeer goed (>25 jaar). De kosten voor rooien bedragen € 625,- per boom. Dit is het duurste onderdeel van de levenscycluskosten van een boom (totaal € 1.375,- voor 70 jaar). Dat leidt tot de volgende onvermijdelijke kosten.

grafiek 1: de jaarlijkse rooikosten tot en met 2041 op basis van natuurlijk verloop

In deze grafiek zijn overigens nog niet de gevolgen van de keuzes voor bomenbeheer verwerkt. Die leiden tot een andere verdeling van de kosten over de jaren. Over het totaal van alle jaren zal er geen verschil zijn. In het Lange Termijn Bomenbeheerplan (hoofdstuk 5) komen we daar meer in detail op terug.

De kosten voor **planten** van een nieuwe boom bedragen € 350,- per boom. Deze kosten komen voort uit ambitie. Door de keuze in 2013 voor scenario Q, heeft u deze ambitie uitgesproken.

Achtergronden slimme maatregelen

Door uw raad is gevraagd om het inzetten van slimme maatregelen, zowel ten aanzien van de kosten als ten aanzien van de opbrengsten. Hiervan is tijdens het interactieve proces geconcludeerd, dat we niet in staat zijn verder te specificeren dan de maatregelen die al genoemd zijn in het rapport **Bomen in Zeist: (kleur)rijke dragers van het groen in Zeist**, hoofdstukken 5 en 6. Pas op het niveau van uitwerkingsplannen is hier meer zinnings over te zeggen. Een aantal punten willen we hier wel toelichten vanuit de praktijk, omdat die door leden van uw raad vaak naar voren worden gebracht.

1. Opbrengsten uit houtverkoop

Uiteraard zijn die er, afhankelijk van boomsoort, lengte en dikte van de stam, omvang van de partij hout en dergelijke. De houtprijs is in de praktijk zeer variabel en sterk afhankelijk van vraag en aanbod. De gebruikelijke gang van zaken is, dat de opbrengst van het hout door de aannemer wordt verwerkt in zijn offerte voor het rooien van de bomen: die vallen voor de gemeente lager uit, naarmate het hout meer opbrengt.

2. Verwerken in Hout Energie Station

Biomassa levert in tegenstelling tot storten, geld op. Ook dit gaat via onze aannemers, die dit verwerken in hun tarieven. In het geval Zeist een Hout Energie Station krijgt, moet bezien worden wat milieutechnisch en bedrijfseconomisch het meest efficiënt zal zijn: levering aan de eigen centrale en daardoor hogere tarieven voor het rooien of de constructie die we nu hanteren bij onze aanbestedingen. Aandachtspunt daarbij is, dat kosten en baten juist worden toegerekend. Het kan niet zo zijn, dat de onvermijdbare kosten van boombeheer duurder uitvallen door levering aan de houtenergie-centrale. Dit moet dan markt conform be- en verrekend worden.

3. Verkoop als open haard hout

Nog even los van de actuele discussie over houtstook, is dit logistiek een proces dat waarschijnlijk meer kost dan het oplevert. Het verwerken van tak- en stamhout tot haardhout, plus het regelen van de afzet, is arbeidsintensief, daarmee duur en daarnaast zeker geen kerntaak van de gemeentelijke organisatie. Het is – en blijft wat ons betreft – aan de aannemer van het boomonderhoud om het meest gunstige verdienmodel te organiseren en dat te verwerken in de tarieven die wij moeten betalen. Aangezien dat in zijn belang is, zal dat zeker gebeuren.

4. Crowdfunding

Veiligheidsmaatregelen zouden wat ons betreft nooit onderwerp van crowdfunding mogen zijn. Daarmee blijft in ieder geval 75 % van het bomenbudget hoe dan ook voor rekening van de gemeente. Voor wat betreft ambities (vervanging) ligt dat genuanceerder. Als een buurt meer ambitie heeft dan een gemeente, zelf de handen uit de mouwen wil steken (bijvoorbeeld in een park of plantsoen), meer bomen wil, grotere bomen wil, duurdere soorten wil: dan zou crowdfunding een optie kunnen zijn. Dat betekent niet dat de buurten carte blanche krijgen: het beheer na aanplant valt immers weer toe aan de gemeente en moet beheer technisch vanuit het oogpunt van veiligheid goed in te passen zijn. Het garanderen van een basisniveau van de boomstructuur blijft wat ons betreft voor rekening van de gemeente, omdat het niet zo kan zijn dat sommige minder draagkrachtige buurten ontgroenen omdat zij niet de middelen hebben om bij te dragen aan bomenvervanging. Maar voor wat betreft het financieren van extra ambitie van buurten is crowdfunding wellicht een goede optie. Daarbij is de organisatie van fondsenwerving een aandachtspunt: dit moet geen gemeentelijke taak worden.

5. Werk met werk maken

Het ligt voor de hand niet te gaan investeren in boomvervanging, als enkele jaren later een wegconstructie, rioolvervanging of iets dergelijks op stapel staat. Vanuit de boomstructuur zijn we nu in staat een tijdsvenster aan te geven voor grote ingrepen. Dat maakt het gemakkelijker om de afstemming te zoeken met andere spelers in de openbare ruimte. Het zou het meest optimaal zijn, als ook voor andere takken van beheer een dergelijk lange termijn-beheerplan beschikbaar zou zijn, zodat we kunnen komen naar integraal beheer van de openbare ruimte.

6. Op kansarme groeiplaatsen planten we geen bomen meer aan

In het beheersysteem hebben we een codering opgenomen, die aangeeft in hoeverre er goede toekomst mogelijkheden zijn voor nieuwe aanplant. Groen is zonder meer goed, oranje vergt extra voorzieningen – zoals bodemverbetering, beluchting, maatregelen ter voorkoming van bodemverdichting en dergelijke – bij aanplant (dit is ook meegenomen in de kostprijs voor de aanleg van die boomstructuren) en rood is kansloos aangezien de ondergrondse of bovengrondse ruimte voor bomen ontbreekt. Een voorbeeld daarvan is de Biltseweg.

Overige overwegingen

7. Bijzondere structuren als de parken vragen maatwerk

In het Lange Termijn Bomenbeheerplan is voor de bomen in de parken slechts gerekend met (budgetten voor) aantallen bomen. Reconstructie van de parkaanleg is altijd maatwerk. Dat geldt voor de wijze van verjongen, maar ook voor de financiering. Een voorbeeld is het Walkartpark, waar in het kader van de Centrumvisie een herinrichtingsplan is gemaakt. In een aantal gevallen is het mogelijk om andere geldstromen (subsidies) aan te boren.

8. Het inschakelen van mensen met een achterstand tot de arbeidsmarkt (in projecten)

Boomonderhoud, bomen rooien en het aanplanten is een vak dat aan strenge (veiligheids)eisen is gebonden: nog even los van het machinegebruik, het beschadigen van kabels en leidingen en dergelijke, is dat ook omdat de locaties door passerend verkeer vaak gevaarlijk zijn. Dat beperkt de mogelijkheden om bepaalde doelgroepen in te schakelen bij de werkzaamheden rondom bomen.

Dat neemt niet weg, dat een deel van sommige werkzaamheden wellicht kunnen worden gedaan door mensen met (bijvoorbeeld) een afstand tot de arbeidsmarkt. De BIGA wordt al ingeschakeld voor bepaalde werkzaamheden. Hier is dus in de reguliere bedrijfsvoering zeker aandacht voor.